

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

וּסְטֵרִיקוּת. מִתּוֹתָיו.
יִשְׂרָאֵל הִשְׁבִּיחַ אֲנִיכִם בְּן
הַקְּרוֹבִילֹת וְחִפֵּה בֶן
דְּרֹכֵי מִסְתֵּרֵיטוֹת אֲסֻרֹת.
לֵבִי לֹגַן בֶּן דִּירְפִיקֵה.
יִלְמֵךְ עֹבֵד כִּיכֹסִים
שׁוֹפֵיחַ בִּאֲבֵי מִקְרָאִים
הֶרְכִּיס מִתּוֹתָיו. הִלָּא
שָׁמַר עֵלֶה הָאֵדָר
הַקְּרוֹבֵת עֲבֹדֹת כִּיכֹסִים
אֵין לִי בִשְׁלֵל עֲלֻמֹּת
וְאֵין חֹרֵשׁ בֶּן חֵשׁ
לִיכּוֹל אֵין חֶסֶךְ בֶּן חֶסֶךְ.
לִיכּוֹל לִפְרוֹז וְזֶל הַקְּרוֹשִׁיאִ;
אֶסֶר כֹּחַ שֵׁשֶׁת אֵנָּה
אֵין חֶסֶךְ לֵבִי בֶן חֶסֶךְ.
וְהִנֵּי מִסְפָּקָה. הָאֵדָר
רִחֵמֵהוּ עֲבֵר בְּעֵינֵי הַקְּרוֹבֵת
בְּהִיטֵהוּ מִבֶּן קְרוֹבֵת מִסֵּם
כִּבְשֵׁי. אֲבִל הַקְּרוֹבֵת
אֲבִינִים לֵבִי אֵין הַקְּרוֹבֵת
הָאֵדָר וְכֵן עֹד אִיִּי
אֵדָר מְהִינָה מְחַלְצֵי
וּמִזְחֵלִים כְּשִׁבְעֵיתָ בְּמֵדֵה
מִזְחֵלִים וּמִזְחֵלִים בְּמֵדֵה
(ל) וְכֵן כְּשִׁבְעֵיתָ לִילִית
מִבֶּן בֶּן דִּירְפִיקֵה. מֵי
הַקְּרוֹבֵת עֲקָרִין הַשְׁתֵּינֵי
כֵּן הָאֵלֶן כִּתְּמוּשָׁה אֵין
כִּבְרֹדֵם מִזְחֵלִים מִשְׁקֵן
אֵחַ הָאֵלֻלֹת מֵי שֶׁחֵל
וּמִזְחֵלִים קֹרֵעֵצֵי בֶן הָאֵלֻל
וּמִזְחֵלִים מִקֹּמֶה מְשַׁלֶּה שֶׁמֶן
אֵין יִכְחֵה הַקּוֹר
רִיבּוֹת הָאֵלֻל. אֵין אֲבִינֵי
אֵנָּה לֵבִי נֵר לֵבֵה
וְכִסְפִּיקֵה לֵב מֵי
קְרוֹשִׁיא לִית אֵילִיבֵה אֵמָּר
כִּשׁ שׁוֹרִי כְּשִׁבְעֵיתָ וְאֶסֶר
בְּמֵדֵה. כְּשִׁבְעֵיתָ וְשִׁלֵּאֵהָ
קֹדֶם אֵדָר רִחֵמֵהָ הֵי
קֹדֶם אֵלֻלֵהּ לֵבִי מֵדֵה
אֵין מִלֻּכָּה עֲבֵר מֵדֵה
דֹּאפִילִי שִׁחֵה מֵי אֲסִיר.
לֵבִי מֵי שִׁחֵה נִתְּנָה; אֵין
יְהוֹם אֲנִיכֹסִים אֵין לֵבִי
אֵמָּר יִהְיֶה כְּשִׁבְעֵיתָ
כְּשִׁבְעֵיתָ אֵדָר. יְהוֹם
אֲנִיכֹסִים אֵין לֵבִי שִׁחֵה
יִכְבֹּל הָאֵלֻלֵה וְהִנֵּה
אֵין הָאֵלֻלֵה לֵבִי יִמֹת
שִׁי. אֵין שִׁחֵה יִחֲדֵךְ
הַמִּזְחֵלֹת הַלְּחֵלֵבִי אֲנִיכֹסִים
חֲתִיכֵינִי תִּחְבֹּרֵת הָאֵלֻל
וְלִהְיֵהוּ אֵדָר וְאֶסֶר.
אֵלֻל אֵין שִׁשָּׁלֵה לֵבִי וְעֵלֶה
אֵין לֵבִי נֵר נֵר בֶּן
דִּירְפִיקֵה. אִיִּי דִּיהִיֹה
כְּשִׁבְעֵיתָ. שִׁי אֵין חֲתִיכֵךְ
מִזְחֵלִים הַנְּשִׁיטוֹת וְכִבְרִין
אֲנִיכֹסִים וְקֻסְטֵינִי אֲחֵם.
יִמֹת שִׁעֲדִין קִשְׁטוֹת
קִשְׁטֵהן. חֵן וְרִשְׁתִּינֵךְ
כֵּי. מֵי חֲמוּרִין לֵבִי
חֲתִיכֵךְ בְּקִרְקֵרֵינִי שִׁחֲתֵכֵךְ
בֶּן מִזְחֵלֵךְ וּמִשְׁקֵךְ אֲחֵם
בֶּן רֵאשׁ שִׁחֵה עֵד

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

ביטול לא נרץ ומותר בלא ביטול דלא דמי לתקריבות מוצה ובתקריבות
 מאיני בעין פנים לא בעי ביטול ואי נ"י של עבודת כוכבים היו ולנו
 מדייקים אותן ושיך להו ביטול בעבודת כוכבים ע"מה מכל מקום
 מכיון שמינו הכומר אינו לר ביטול גדול מזה דשבו אינו רוצה להלילנו

אפי' עבודת כוכבים אלא ליהנות הוא
ממנו ולזכרו נטען וחתומים על שטח
מסומן נמי לעבודת כוכבים ומזרות
ואפילו נני' ליהנות ותקדושת כעין פנים
ליכא ואין הקדש לעבודת כוכבים ולא
יחרי' בשול וככרות שמצוין דיוון
ומתירן שחרי אין מביאין לעבודת
כוכבים ר' א' שמש'ס' ולטומ'ס'
ותקדושת עבודת כוכבים לא הוו
שאין דרכן להאכל לעבודת כוכבים
מזרות לחשונים כך נראה לר"י
הא' מלבוש'ס' כומריס' נ"י שאלהם הוא
של עבודת כוכבים ומזרות בלא

ביטול וכן כלי שקורין קליט"א אין
 משמעין בו לעבודת כוכבים אבל אותן
 כלי מחמה שמקטרין בו לעבודת שמש
 משמעין עבודת כוכבים וזקור ביטול
 משמש שמקטרין בו לעבודת כוכבים
 ומכרמו ללו היינו ביטול דקיימא לן
 כדכתיב דפליגי אדרכי נחמתי' (דף נ"ג)
 ומכרמו לו כשמשנה ואמרי' (דף נ"ג)
 ביטול והוא הדין למשמעי עבודת
 כוכבים שאין צטלים בכך וכן כל כלי
 ידיו שבו לעבודת שמש כגון שמה שמע
 דכינו שמואל בשם רבנו שלמה משמע
 מחור פירושו שהיה הכרעות לפי
 שאין עושין אותן מקרובת הא אס
 יהי מביאין אותם לשם עבודת כוכבים
 ואין אסורין לענין פנים הוא שהוא
 לאו להקריב לפנים דרמתי למתח
 מהאסא חמור ואע"ג דליכא זריקה
 מהשבתות וכן משמע מתוך פרש"י
 ומה שפירש כעין פנים (ו) זהו כעין
 פנים שבמקדש דהו מקרובת
 דבתיב (שמות כג) וזבה לאלהים
 והסם בלמי לה' לבדו אלמא דלפילו
 זריקה שאינה משתברת כיון דהו
 דומיא לענינים קרי וזבה עבודת
 כוכבים ואזנים אין עובדין בהם
 פנים ואין נראה לר"י דהא כמלה
 משמעין משמע דלפילו כעין פנים
 בענין זריקה המשתברת כיון שמשמע
 כמקורן ואפי' עבודת כוכבים שדרה
 לעובדה בתקל לכן נראה לפרש כעין
 פנים כעין זביחה וזריקה דבר
 המשתבר: ואין' שחייצין ומהאזין
 ומיירי גנון שאני אבד
 שר כיון דאוקומי חילנא הוא ממשכי
 איה בשביעית דהא דבר האבד
 מותר במנוע אי נמי אפי' הוא אבד
 מותר איה למימר דאסור במנוע
 טירחא יתירא כדאמר' בפ"ק
 קטן (דף ז') דאסור להשקות
 זרעים במי קילון משום טירחא יתירא
 אע"פ שמוכר להשקות במי שגמים

משום דבר האבד: **וּמִשְׁקִין** אותן עד ראש השנה. פירש הקונט' "אש"ם שצדיות האילין אסורה שלשים יום לפני ראש השנה הכא שאל ימוחו הנתיעות לבן י"ו דרגין והכא לא גזר וקשה שיהא לו כ"ע האמר חוספס בטיעם דלורייתא מנתיבין ונקביר שצדיות ואי כ"ר יתעמל הלכא למשא מתיבי אפי' חלל ים לפרס

דקדק (ג:) ולרבא השקאה מולידה היא וזכותא אקר רחמנא מולידות ל' ממלאכות אינן חלל מדרגין: **שֶׁבֶר** מִשְׁקִין חייב. וה"ם שבר האבילה זאה לשון מ' ספו קר מליה בריש פסחים (ג:) ולשון מ' ספיה לבר נחלה לפרש לילכלם צדקה לשון טיבול

מוסרם. דעטלענע ענדע טובים: נגד בן נגד. חכם בן חכם: ידברקנים. שיעור לתורה. ולקמן מפרש מאי קא קשיא ליה: רב גידל. דלון ביטול לתקנות וסכא קמי מותרות: מסלעין. נוטין חולעת שגליו: וסלסין. כשיש מה שגליו ושגרה חלף הליפתו מדבין

שם זכר וקושרין שלח ימות ולא דמי
היה לאין מזולין דמועד קטן (דף ג.)
דהסם זכר דקרקע והיה שביעה
שביעה ושבתים: **כלן וכלן** שביעה
ומועד אין מגומין קוטע את הטף
כדי שילוח נטות הרבה שביעה
הגומס: **אבל סבין שמן לביוס**. כן.
שלא ימות האילן אם גנוס קודם כדי
מלכסה שהיא שביעה דקרקע אשר
דחמנה והכי לאו מלכסה קרקע יניהו
לדאוקמי אילנה צנחמה אשר שלא
ימות ואין משביחו לאילן אלא מהמדי
במות שהיו: **אלא ויוס**. דשביעה

אֲנִיחֹס דְּשִׁבְעִית קָשִׁיף לִיָּה דְקָמֵי
כָּלן וְכָלן אִין מִגְזִימִין: **אֲדֻקֹּמִי.**
שְׁלֵף יִתְקַלְקֵל מְכֻמָּתוֹ שְׂהוּל אֲכַל אֲכִינֹ
מִשְׁבִּיחוֹ: **אֲכִרְבִּי.** מִחֻקִּין וּמִשְׁבִּיחוֹ:
וְעוֹשִׂין לֶכֶס כְּתִים. גִּדְר אִמֶּה גִבֵּה
כְּבִיבִימִין וּמִמְלָלִין אוֹתוֹ עֵפֶר: **עַד**
רֵאשׁ פִּסְנֶה. שְׁלֵף עֵרֶב שִׁבְעִית עֲתִיפִּ
שְׁעֻדָּתוֹ הֵאָל אֲשׁוּר שְׁלֵשִׁים יוֹם
לְפִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵכָּה שֶׁר שֵׁלֵף יִמְיוֹתוֹ
הַנְּטִיעוֹת דְּהֵקֵן שְׁלֵשִׁים יוֹם מִדְּרֵבָּנָן
הֵן וְהֵכָּה לֹא גִזְרִי: **עֻקְבָּה.**
מִסְתַּכֵּת סוֹכָה כְּפִי לִזְלֵל וְעִרְבָּה:
קִישְׁקִישׁ. מְסִירָה תַחַת הַיּוֹסִים:
סֻמוֹי פִּיל. אֵס תַּגְלוֹ שְׂרָפִי הֵאָלֵן
שְׂרִי לְאֻקֹּמִי הוּא: **אֵס פִּסְנִין.** פְּגִי
מִיָּהִס פִּסְנִין אוֹתוֹן שְׂכָמֵן כְּשֵׁקֵן מִוְּטִינִין
כְּדִי יִסִּיחַ שְׁמִינִית: **מִפְעֻמִּין אוֹסֵן.**
מִמְלָלִין אִין מִכְבִּיֹּת שְׁמֵן. פִּינִי אִין

ויבן אילנא ואסור וחד
 תרי ויהמומי היו חד
 וחד לאברוי אילני
 ויזכה קא קשיא ליה
 כהן במועד ליה
 חן את הפגן ומעקבין
 ר"ה עד ר"ה אין
 הכא אוקומי אילנא
 דאסור א"ל רב
 לרבנא כ"ב רימיה
 במועד קא קשיא ליה
 ואוקומי מאי שנא
 האי דאסור היינו
 נגר דיפרקנה אמר
 רבדת כוכבים שעובדין
 לל בפניה חייב זרק
 אביי לרבא מאי שנא
 וזכיחה זרק נמי הוה
 ליה בעינא זריקה
 יתיה ספסת לה צואה
 של מימי רגלים
 חייב

דמיי שצירה לוציחת בהמה של פנים ששוצר מערקקה הרי זנה
לפניה דבר שרגילה בו אבל זרק פטור הואיל ואין עבודתה
בזכר והא לא דמיא לעבודת פנים כדמפרש לקמן [ל.א.]. וזיקה
המשפחה. כגון זריקה דס (ב) של פנים שאינה מחוברת אלא
משתבר ופול טיפוס טיפוס: **ספת** פה **לואה**. האריעה לואה:
קייצ

מסורת הש"ס

(א) ונחלקם ב נד פסוק יד
מתרגם של החרש והמסגר
חרש נגר ערוך, (ב) שביעית
פ"ב מ"ד, (ג) סוכה מד: מ"ק
ג, (ד) שביעית פ"ב מ"ה
פ"ה, (ה) רצה בר ירמיה
כ"ג (ו) כס"א: כ"ג (ז) ירמיה
יג, (ח) כס"א: חלמא,
(ט) שביעית יב, (י) ונחמור
(י"א) כס"א: ונחמור.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזיקה וס' דס' שבפנים שא"ה מחזיקת: (ב) תורה נעין (בעמוד א) נעין פ"ס נעין וזכ"ס שמתקדש הוא דהוי כלי' ומצ"ה זהו (מחזק:

מוסף רשמי

מותרות. שהרי כעל
הקטנים קפחן לנו
העליון. לאבריו אילנו.
ועו (יחזקאל כג) וברא
תחתם כהנייהם, לנקות
העפר מעל
ההשנים
ולחשו שיהא קדוש
ואכלן עשניה. קד
שעניה, וקצת
החזיקו להם
החלוקה והשנים (עובד)
ז' א. וסוד, ארבע
הנחש (דברים ז') לטורמי
שיר. שהשנים ענינם
הפיר. לנקותם על
החלוקה של קטנים
שענסם נקטם
על (דברים ז') שר.
ולחם יא משם קפח
האבות. לטורמי אילנו.
שלא ימות ולעט טסה
לשנחין חלוקה. שר
(עובד ז')

רבינו חננאל (המשד)

[illegible]

(א) חסר כאן וי"ל אבל אין
תנחיתין בין כחודש ובין
כשביעית לית נבר
וכר. (ב) אולי צ"ל כגון
קישקוש של דגין יבשים ועלין
וכר.